

בש"פ 7311/16 - מדינת ישראל נגד חליל נמרי

בבית המשפט העליון

בש"פ 7311/16

לפני:
המבקשת:
כבוד השופט מ' מזוז
מדינת ישראל

נ ג ד

המשיב:
חליל נמרי

בקשה ראשונה להארכת מעצר מעבר לתשעה חודשים
לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה -
מעצרים), התשנ"ו - 1996

תאריך הישיבה: כ"ג באלול התשע"ו (26.9.2016)

בשם המבקשת: עו"ד הדר פרנקל

בשם המשיב: עו"ד סאלח מוחיסן

החלטה

1. בקשה ראשונה להארכת מעצרו של המשיב מעבר ל- 9 חודשים, לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996, ב- 90 ימים החל מיום 30.9.2016 או עד למתן פסק הדין בתפ"ח 67631-12-15 בבית המשפט המחוזי בבאר שבע, לפי המוקדם.

2. ביום 31.12.2015 הוגש נגד המשיב, אזרח ישראלי יליד 1995, כתב אישום המייחס לו ביצוע עבירה של קשירת קשר לסיוע לאויב במלחמה, לפי סעיפים 92 ו-99(א) לחוק העונשין, התשל"ז-1977. לפי עובדות כתב האישום,

עמוד 1

בתחילת חודש אוקטובר 2015 התגבש בקרב המשיב רצון לגרום למותם של יהודים עקב כעס ורצון לנקום את מות חבר ילדותו שנורה למוות לאחר שניסה לבצע פיגוע דקירה בירושלים. המשיב שיתף במחשבותיו את חברו אשרף - אותו הכיר כשהשניים עבדו במלון "אסטרל נירוונה" באילת - והציע כי יבצעו פיגוע דקירה כנגד יהודים חרדים במלון באילת. אשרף הציע כי חלף ביצוע פיגוע דקירה, שבו אפשר כי ימצאו את מותם, הם יטמינו במלון מטען נפץ. המשיב הסכים לכך והשניים סיכמו כי יוציאו את הפיגוע לפועל במלון "ריו", שהינו מלון יחסית קטן שבו אין אנשים רבים ואין אבטחה. ביום 15.10.2015 או בסמוך לו, המשיב הגיע למלון האמור, תצפת על קבוצות של יהודים דתיים ששהו בו באותה עת ועקב אחר תנועותיהם.

ימים ספורים לאחר מכן נכנס אשרף לאתרי אינטרנט שונים ובכללם אתרים של ארגון החמאס, במטרה ללמוד כיצד להכין חומרי נפץ ומטעני חבלה. ביום 30.11.2015, הגיע אשרף למלון "ריו" כדי לאסוף מידע אודות האפשרות לבצע בו פיגוע כמתוכנן. לצורך כך התלווה אשרף אל שניים מן העובדים לסיוורים במלון, בתואנה שהוא מתעניין בהזמנת חדר. אשרף שאל את העובדים על הכניסות למלון, על תפוסת האורחים בו ועל מועד הגעת יהודים דתיים למלון, והתעניין במיוחד בסוויטה ספציפית, בשל מיקומה מתחת לחדר האוכל של המלון. התנהגותו ושאלותיו עוררו את חשדו של פקיד הקבלה, וליד, אשר דיווח על חשדו לגורמי הביטחון במלון, שפנו למשטרה, וכך נמנע מאשרף ומהמשיב לממש את תכניתם.

3. בד בבד עם הגשת כתב האישום הגישה המדינה בקשה לעצור את המשיב עד לתום ההליכים נגדו. בא כוח המשיב ביקש לדחות את הדיון לצורך לימוד הראיות בתיק. בית המשפט המחוזי בבאר שבע נענה לבקשה והורה על מעצרו של המשיב עד להחלטה אחרת. לבסוף ביום 25.1.2016 הסכים בא כוח המשיב לקיומן של ראיות לכאורה ועילת מעצר נגד מרשו, והסכים למעצרו עד לתום ההליכים נגדו, תוך שמירה על הזכות לפנות לבית המשפט בבקשה לעיון חוזר, ובית המשפט הורה על מעצרו של המשיב עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו.

4. בהתקרב מועד חלוף 9 חודשים מיום תחילת מעצרו של המשיב, מבקשת המדינה את הארכת המעצר ב- 90 ימים נוספים. בבקשה נטען כי מסוכנותו של המשיב נלמדת באופן ברור ומוחשי מן המעשים המיוחסים לו ומנסיבות ביצועם, כאשר מודגש כי הוא זה שיזם את הקשר עם אשרף וכי התכנית שלהם קרמה עור וגידים והופסקה רק בשלבים מתקדמים ביותר. בנוסף, נטען כי קיים יסוד סביר לחשד כי באם ישוחרר המשיב, ינסה לשבש הליכי משפט, שכן הודה בפני המשטרה ברצונו לפגוע בפקיד הקבלה שמסר עדות מפלילה נגדו. לבסוף טוענת המדינה כי להגנה תרומה ממשית לשהיו בניהול ההליך עד כה, עקב חילופים בייצוגו של המשיב ובקשות דחייה מרובות לצורך ניהול משא ומתן. להשלמת התמונה, המדינה מציינת כי מעצרו של אשרף, שותפו של המשיב לקשר, הוארך לאחרונה בהסכמתו בבית המשפט העליון, וכן כי לאחרונה הגיש המשיב בקשה לעיון חוזר בתנאי מעצרו ולקבלת תסקיר מבחן לבדיקת חלופת מעצר בבית הוריו.

5. בדיון לפני הפנתה באת כוח המדינה לנימוקי הבקשה. נטען כי אמנם חל עיכוב בהתקדמות ההליך העיקרי אך עיקר העיכובים בשמיעת התיק נבעו בשל חילופי ייצוג של ההגנה ובקשות דחיה. בנוסף היו גם חילופי מותבים בבית המשפט. כן נטען כי המסוכנות של המשיב היא גבוהה ומובהקת, וקיים גם חשש לשיבוש הליכים. לבסוף עדכנה באת כוח המדינה כי בינתיים נקבעו שלושה מועדים לדיוני הוכחות במהלך חודש נובמבר.

בא כוח המשיב התנגד להארכת המעצר. לטענתו אין הצדקה עניינית להארכת המעצר בחלוף התקופה שנקבעה

בחוק, ובמיוחד כאשר חל עיכוב ניכר בהתקדמות ההליכים, שלטענתו חלק ניכר ממנו אינו באשמת ההגנה.

דין והכרעה

6. דין הבקשה להתקבל.

7. כידוע, במסגרת בקשה להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק המעצרים על בית המשפט לבחון את קצב התקדמות ההליך ולאזן בין זכויות הנאשם לבין הצורך בשמירת שלום הציבור ותקינות ההליך המשפטי. במסגרת זו על בית המשפט לתת דעתו, בין היתר, לאופי העבירות המיוחסות לנאשם ולמידת המסוכנות הנשקפת ממנו, כמו גם לעוצמת עילות המעצר הסטטוטוריות לפי סעיף 21 לחוק המעצרים המתקיימות בנאשם (בש"פ 5457/16 מדינת ישראל נ' חנניאייב (12.7.2016); בש"פ 82/16 מדינת ישראל נ' עדנאן עלא דין (31.1.2016)).

8. המעשים בהם מואשם המשיב, כמפורט לעיל, הם חמורים ביותר ומצביעים על המסוכנות הרבה הנשקפת ממנו לשלום הציבור. בנוסף, קיים בעניינו גם חשש לשיבוש הליכי משפט, וזאת לאחר שהמשיב נתן ביטוי לרצונו לפגוע בפקיד הקבלה שמסר עדות מפלילה נגדו. בנסיבות אלה, למרות התמשכות ההליכים, כאשר מדובר בהארכה וראשונה וכאשר נראה שעיקר האחריות לעיכוב רובצת לפתחה של ההגנה, אין מנוס מהארכת מעצרו של המשיב. בינתיים גם נקבעו כאמור 3 דיוני הוכחות במהלך חודש נובמבר 2016, ויש לקוות כי יעשה מאמץ להאיץ את קצב התקדמות הדיונים בתיק.

9. אשר על כן, אני נעתר לבקשה. מעצר המשיב מוארך בזה ב- 90 ימים החל מיום 30.9.2016 או עד למתן פסק הדין בתפ"ח 67631-12-15 בבית המשפט המחוזי בבאר שבע, לפי המוקדם.

ניתנה היום, כ"ד באלול התשע"ו (27.9.2016).

ש ו פ ט